

הצעת חוק חינוך ממלכתי (תיקון מס' 8) (השתתפות רשויות מקומיות בתמיכה במוסדות חינוך מוכרים לא רשמיים), התשס"ז-2007

[רשומות (הצעות חוק, חוב' מ/296)].

(קריאה ראשונה)

היו"ר קולט אביטל:

אנחנו עוברים להצעת חוק חינוך ממלכתי (תיקון מס' 8) (השתתפות רשויות מקומיות בתמיכה במוסדות חינוך מוכרים לא רשמיים), התשס"ז-2007, בקריאה ראשונה. אני מזמינה את השר משולם נהרי להציג את הצעת החוק. בבקשה, אדוני.

השר משולם נהרי:

גברתי היושבת בראש, אדוני ראש הממשלה, חברי חברי הכנסת, שרים, הצעת החוק של השתתפות הרשויות המקומיות בתמיכה במוסדות חינוך מוכרים לא רשמיים באה לתקן עוולה של שנים, כאשר הרשויות המקומיות, חלקן תקצבו וחלקן לא תקצבו אלא עשו ככל העולה על רוחן בכל הקשור למוסדות החינוך המוכר שאינו רשמי.

אני רוצה להבהיר כמה דברים, שאולי לא מספיק מודעים להם או שיכולים להבין אותם בצורה לא נכונה. אין מדובר בתקציב מדינה, אין מדובר בתקציב שהמדינה הקצתה לצורך זה ומעבירה אותו דרך הרשויות המקומיות, אלא מדובר בתקציב שהרשות המקומית מקצה לצורך החינוך מההכנסות שלה, קרי מהמסים שהיא גובה, מהארנונה, מכל המסים שהרשות גובה מכל התושבים ביישוב. מההכנסות האלה אותה רשות מקצה. אין פה כללים, כל ראש רשות קובע לעצמו את אחוז התקציב מתוך ההכנסות שלו, שהוא יקצה לנושא החינוך. התקציב הזה מממן את בתי-הספר הממלכתיים, ואת בתי-הספר המוכרים שאינם רשמיים אין שום חובה לתקצב. הווי אומר, בעוד כל התושבים חייבים לשלם מסים, הרי אין להם זכויות שוות. לשלם - כולם חייבים, אבל זכויות יש רק לחלק. שלי - שלי ושליך - לך לאוצר, לך תביא כסף. זה דבר שאין הדעת סובלת.

ילדי היישוב צריכים לקבל כולם באופן שוויוני. החוק הזה בא לקיים את עקרון השוויון, הוא לא בא לפגוע בשום מסגרת ממלכתית. עדיין למסגרת הממלכתית תהיה עדיפות, מפני שהחוק אומר שבאותם שיעורים שמשרד החינוך מתקצב את הזרמים השונים, באותם שיעורים גם הרשויות המקומיות תתקצבנה את בתי-הספר המוכרים שאינם רשמיים.

לא מדובר בהעדפה. אני אומר לשרת החינוך, שמאוד דואגת שחלילה מערכת החינוך הממלכתי תיפגע. היא לא תיפגע ועדיין תישמר לה עדיפות. החוק הזה אינו מפלה בין הזרמים אלא כולל גם את המגזר החרדי, גם את בתי-הספר הדמוקרטיים וגם את המגזר הערבי. כל בתי-הספר הפרטיים ללא יוצא מן הכלל יקבלו בצורה שוויונית. אני שמח שבהצעת החוק הממשלתית, שחשובה מאוד מפני שהיא מדברת על עקרון השוויון שכולם מאמינים בו, כך אני מאמין, לא רק כססמה אלא גם הלכה למעשה, ראש הממשלה תמך לאורך כל הדרך. הוא לא רק תמך אלא הוביל ולא רק משום שהוא ראש ממשלה. אני לא יודע אם יש מישהו שמכיר את הצרכים ואת הקשיים של מערכת החינוך בשלטון המקומי כמו ראש הממשלה. ידוע שהוא היה ראש עיריית ירושלים, תקצב ודאג למגזר החרדי, הערבי, לדמוקרטים ולכולם. היה חשוב מאוד שראש הממשלה הטיל את כל כובד משקלו כדי לתקן את העוולה הזאת.

חברי הכנסת, מדובר בילדי ישראל שיקרים לנו. מדובר במערכת חינוך יקרה, והאמינו לי שהייתי רוצה לעזור ולסייע למערכת החינוך הממלכתי, שזקוקה לניעור, זקוקה לשדרוג, ויש הרבה מה לעשות, אבל לא נעשה זאת על חורבנם של התלמידים במוכר שאינו רשמי. לצערי הרב, הרשויות המקומיות, בגלל העדר החוק, סגרו את הברזים, סגרו את המים ואת החשמל ואף אחד לא רוצה שבמדינת ישראל יהיה ילד שימשיך לסבול. אנחנו צריכים לעשות את זה בהקדם האפשרי ולכן ביקשנו פטור מחובת הנחה. זה בגלל הדחיפות, משום שכבר חודשים רבים תלמידים סובלים בתנאים-לא-תנאים ואסור לנו לתת לזה להימשך. אני מבקש מכולם לתמוך בהצעת החוק. תודה.

היו"ר קולט אביטל:

תודה רבה. אנחנו עוברים לדיון. חבר הכנסת דב חנין - אינו נמצא; חבר הכנסת זבולון אורלב - אינו נמצא; חבר הכנסת טלב אלסאנע - אינו נמצא; חבר הכנסת אברהם רביץ - אינו נמצא. חבר הכנסת משה גפני, בבקשה. אחריו - חבר הכנסת יואל חסון.

משה גפני (יהדות התורה):

גברתי היושבת-ראש, רבותי השרים, אדוני ראש הממשלה, חברי הכנסת, בראשית דברי אני רוצה לברך את השר משולם נהרי, שסוף-סוף מביא את החוק הצודק הזה למליאת הכנסת לאישור בקריאה ראשונה. אני מבקש להקדים הקדמה נוספת. אני לא מבין למה רבים על ראשות הממשלה ועל כך שרוצים להיות שר בממשלה. הרי בלאו הכי מי ששולט היום במדינה הם היועצים המשפטיים של המשרדים השונים. אף אחד לא יכול לעשות שום דבר.

גדעון סער (הליכוד):

הנה יש לך הוכחה שלא.

משה גפני (יהדות התורה):

לא, גדעון, חכה. יש לנו עוד דרך ארוכה. אתה תראה את הדיונים בוועדת החינוך. אתם לא שמים לב למה שקורה. המשרדים היום פשוט משותקים.

מיכאל מליכיאור (העבודה-מימד):

אני מבקש לשמור על כבודה של ועדת החינוך.

משה גפני (יהדות התורה):

ועדת החינוך היא ועדה מאוד חשובה. היא עושה את מלאכתה נאמנה. אמרתי שעדיף להיות יושב-ראש ועדת החינוך מאשר שר בממשלה. למה הגיעה הצעת החוק הזאת לעולם? הרי לא היתה בעיה. במשך כל השנים קבע חוק יסודות התקציב שצריך לתקצב את החינוך העצמאי ואת "מעין החינוך התורני" באופן שווה, ובאותה שנה, ב-1992, כאשר הבאנו את החוק הזה, לא היתה בעיה עם הרשויות המקומיות. לפני כשנתיים הגיש "מעין החינוך התורני" כפר-אברהם, עמותה מקומית בפתח-תקווה, בג"ץ וראש תחום תמיכות במשרד המשפטים ענה לבית-המשפט ואמר שבאמת צריך לדחות את העתירה הזאת, כי על-פי חוק יסודות התקציב לא מגיע לחינוך החרדי כלום דרך הרשויות המקומיות.

אחרי שבית-המשפט קיבל את עמדת ראש תחום תמיכות במשרד המשפטים, הודיע ראש תחום תמיכות במשרד המשפטים במכתב לכל הרשויות המקומיות שאסור להן לתקצב את החינוך החרדי. כששאלתי את שרת החינוך מה עושים, כי הרי אי-אפשר להשאיר את הילדים בלי חשמל, בלי מים ובלי כלום, היא אמרה: אין בעיה. אני אפנה לרשויות המקומיות שבהן יש בעיות ואני אומר להן שצריך לתקצב. יפה. לא צריך חוק.

השר משולם נהרי:

מי שנתן, סגר.

משה גפני (יהדות התורה):

השר נהרי, אני רוצה לספר לכנסת.

היו"ר קולט אביטל:

לא נותר לך הרבה זמן. חבל.

משה גפני (יהדות התורה):

באמת? תרשי לי. באור-יהודה ניתקו את החשמל בערב פסח לבית-הספר של החינוך העצמאי, שמונה 500 תלמידים. בית-הספר הזה קיים מאז ומתמיד והרשות המקומית משלמת את החשמל. הודיעה להם שרת החינוך, שהתקשרה בעצמה, שהיא מבקשת לשלם את החשמל כפי שהיה במשך כל השנים. אמרו לה: אי-אפשר. למה? כי אין ועדת תמיכות וכמו רוב הרשויות, אור-יהודה נמצאת בתוכנית הבראה. ראש תחום תמיכות הודיע שאי-אפשר לתקצב ואי-אפשר לעשות ועדת תמיכות, מכיוון שהיא נמצאת בתוכנית הבראה. ראש הממשלה, שרת החינוך, שר התשתיות וחברת החשמל היו צריכים להתערב כדי לחבר לשבועיים. אנחנו לפני תום אספקת החשמל באור-יהודה.

אדוני ראש הממשלה, ילדה קטועת גפיים בירושלים היתה צריכה ממלאת-מקום סייעת, כי הסייעת שלה היתה בחופשת לידה. משרד המשפטים הודיע שאסור. יש גבול כמה אנחנו מוכנים להיות בגיהינום הזה. כמה. אתם לא שולטים. שולטים בכם היועצים המשפטיים. הם אומרים לכם מה לעשות.

היו"ר קולט אביטל:

חבר הכנסת גפני, נא לסיים.

משה גפני (יהדות התורה):

גברתי היושבת-ראש, סיימתי. הייתי יכול לדבר פה יום ולילה על הגיהינום שאנחנו עוברים עם העניין הזה, והממשלה לא שולטת.

היו"ר קולט אביטל:

תודה רבה. חבר הכנסת הלפרט, בבקשה. אחריו - חבר הכנסת נסים זאב. רציתי להודיע שרשימת הדוברים סגורה.

שמואל הלפרט (יהדות התורה):

כבוד היושבת-ראש, כנסת נכבדה, הצעת החוק של השר משולם נהרי מטרתה לעשות צדק ולהביא שוויון במדינה המתיימרת להיות שוויונית ולהיקרא דמוקרטית. אולם בפועל, קרוב ל-60 שנה היתה אפליה משוועת כלפי מאות אלפי ילדים, שהוריהם החליטו להעניק להם חינוך בהתאם להשקפת עולמם. קרוב ל-60 שנה היתה אפליה בין דם לדם, בין ילד לילד.

שני ילדים שגרים באותה שכונה, הילד החילוני קיבל את כל צרכיו החילוניים בשירותים העירוניים, החל מבנייני פאר רחבי ידיים ועד שירותים שונים רבים - אולמי ספורט, מתנ"סים, הסעות ומפעלי הזנה. לעומת זאת, ילד ממשפחה חרדית לא זוכה אפילו לתנאים הבסיסיים והאלמנטריים ביותר. עד עצם היום הזה יש רבבות ילדים הלומדים בתנאים מחפירים, באזבסטונים ובקרוונים.

לילדים אלה לא מגיעה כיתת לימוד מסודרת עם כיסא ושולחן וציוד בסיסי שהם תנאים בסיסיים לקיום סדרי לימוד, לילדים אלה לא מגיעות הסעות, וודאי שלא מגיעה להם הזנה, ארוחת חמה. כיום חסרות רק בירושלים כ-1,000 כיתות לימוד למגזר החרדי. הרשויות המוניציפליות סירבו להעניק שירותים אלמנטריים המגיעים לפי חוק לימוד חובה לילדי החינוך המוכר ומוסדות הפטור. אני רוצה לקוות שסוף-סוף תוסר החרפה הגדולה, וכל ילדי ישראל יקבלו את המגיע להם לפי חוק, בלא הבדל אמונה והשקפת עולם.

בהזדמנות זאת אני רוצה להודות לידידי השר משולם נהרי, איש חינוך הפועל בלא לאות לקבלת החוק שיהדות התורה נלחמת בעבורו מאז קום המדינה, ולאחל לו היום, יום הולדתו, ברכת מזל טוב, אריכות ימים ושנים טובות.

אני מקווה ששרת החינוך, שרוממות הדמוקרטיה והשוויון בגרונה, תתמוך בחוק שאומר דבר אחד: שוויון בין ילדי ישראל. תודה.

היו"ר קולט אביטל:

אני מודה לך, ותודה שעמדת בלוח הזמנים. חבר הכנסת נסים זאב, ואחריו חיים אורון.

נסים זאב (ש"ס):

גברתי היושבת בראש, כנסת נכבדה, ראשית ברצוני להודות לכבוד השר משולם נהרי, שהביא את הצעת החוק הממשלתית בלא דיחוי, בתמיכת ראש הממשלה, שמי כמוני מכיר אותו – כשנכנס להיות ראש עיריית ירושלים, הדבר הראשון שהוא עשה היה מלח"ח – מינהל חינוך חרדי, ונתן אוטונומיה לחינוך הזה.

מה משמעות הקביעה בחוק ששר החינוך רשאי לקבוע סדרים ותנאים מתמיכת המדינה בתקציביהם של מוסדות חינוך אלה? מה זה "אלה"? של המצורעים האלה? מי האנשים האלה? מי הילדים האלה? זה תלוי בשירות לבו של השר. אם יחליט השר על תמיכה, ובמידה שיחליט – הכול תלוי בחסדיו של אותו שר, ואם יבוא לנו שר משינוי ויחליט מה שיחליט, גם אז אנחנו צריכים להיות תלויים בכבוד השר, באידיאולוגיה שלו ובערכים שלו. לכן אני אומר – עד היום המצב היה שמשרד החינוך, אף שלא היה חייב לעשות זאת, קבע לעצמו קריטריונים ועל-פיהם הוא נהג במשך עשרות שנים, ובאופן מפתיע הרשויות המקומיות החליטו לעשות דין לעצמן, וכמובן קיבלו תמיכה מלאה מהיועץ המשפטי של משרד המשפטים שלנו.

לכן אני אומר, אדוני ראש הממשלה – אנחנו צריכים לקיים את הפסוק: והשיב את הגזלה אשר גזל או את העושק אשר עשק או את האבדה, אבל יש תוספת: וחמישיתו יוסף עליו ושילם אותו בראשו – וצריך להחזיר את זה רטרואקטיבית.

השר נהרי, צריך לדעת שיש היום פער תקציבי, ומוסדות לא קיבלו במשך חודשים ושנים וצריך להשלים להם. תארו לכם שחברת החשמל היתה מחליטה שבאיזו שכונה לא צריך חשמל כי הם יכולים להסתדר בלי חשמל, או חברת "הגיחון" היתה מחליטה שאין צורך לתת מים לשכונה מסוימת. מה שרירות הלב הזאת? אז אם האזרחים שווים, ודאי שהילדים שווים בזכויות, והזכויות האלה צריכות להיות מעוגנות בחוק.

לכן, אני חושב שהעוולות שהיו עד היום, שמצאנו מציאות בלתי סבירה ובלתי מתקבלת, כמו שבבניין עירוני, אדוני השר, בחלק מהבניין לומדים תלמידים של החינוך המוכר הרשמי ובחלק מהבניין תלמידים של חינוך מוכר לא רשמי, אז העיריות – הרשויות – שיפצו רק חצי מהבניין. זה בניין עירוני, אבל זה מוכר לא רשמי. לכן תודה לך, אדוני השר, שהבאת את זה עוד היום.

היו"ר קולט אביטל:

רוב תודות. חבר הכנסת חיים אורון ואחריו - חבר הכנסת אזולאי.

חיים אורון (מרצ):

גברתי היושבת-ראש, חברי הכנסת, אני בעד השוואת הזכויות של ילדים שלומדים בכל מוסד מוכר ולא מוכר בהגדרה שמפיעה פה, כי בסופו של דבר הוא כן מוכר, ומהבחינה הזאת אין לי בעיה. איפה מתחילה הבעיה שלי, השר נהרי? אתה יודע, כי היה לנו מבחן בתקופה מסוימת, ואני מצטער על איך שהוא נגמר, ואתה יודע מה היתה עמדתי אז.

מה שמדובר פה – בהצעת החוק הזאת הכנסת מעבירה חוק ומטילה על הרשויות המקומיות לשלם. בסדר גמור. הרשויות המקומיות האלה זועקות חזר וזעוק – ואתה יודע את זה – שתקציב החינוך המתוקצב לחלק גדול מהן אינו עומד בהוצאות שלהן.

השר משולם נהרי:

אתה לא הקשבת לדברי. מדובר בכסף שהם גובים מהתושבים, ולא במה שהם מקבלים מהממשלה. הצעת החוק היא לא תקציב ממשלתי - - -

חיים אורון (מרצ):

בדיוק ככה.

השר משולם נהרי:

היא על חשבון משלם המסים.

חיים אורון (מרצ):

הצעת החוק היא לא תקציב ממשלתי – היא הנותנת. הצעת החוק אומרת: יש דברים שהרשויות צריכות לשלם. אין להן מאיפה לשלם אותם, זה לא רצון רע - - -

השר משולם נהרי:

ממי הם גובים את זה? ממשלם המסים - - -

חיים אורון (מרצ):

אתה יודע טוב כמוני שברשויות החלשות שמדובר בהן המרכיב של משלם המסים הוא מאוד נמוך. אתה לא מתכוון לשירותים שניתנים בגובה הגבייה. אתה מתכוון לשירותים שניתנים מעל גובה הגבייה, ובצדק אתה מתכוון לך, כי בגובה הגבייה בחלק מהרשויות לא יהיה. נקודה שנייה שעולה בכל פעם בהקשר הזה, ואני יודע שהיא מאוד

רגישה, וברור לי שחברי הסיעות החרדיות יקפצו עלי – היא שפעם הנושאים האלה היו הולכים צמוד עם סיפור הליבה. היו באים ואומרים: בואו נסדיר את כל המערכת.

יעקב מרגי (ש"ס):

נשארה ליבה במערכת החינוך: אלכוהול וסמים.

היו"ר קולט אביטל:

נא להפסיק להפריע.

חיים אורון (מרצ):

חברי הכנסת, אתם מפריעים לשר אלי ישי. הוא רוצה לגמור מהר וצריך לסיים את זה. מה אתם מתווכחים אתי על אלכוהול עכשיו. חברי הכנסת, מה אתם דואגים? יש לכם רוב. הממשלה היום תלך לקראתכם, יש לה כמה סיבות טובות לעשות את זה. לפני חודשיים היתה בעיה, עכשיו יתגברו על הבעיה. אני חי בארץ, תאמין לי משולם נהרי. אני אפילו מכיר את החיוכים שלך. אבל אל תאמר לי שהדין על הדבר הנורא, שיהיו כמה מרכיבים בחינוך העצמאי ובחינוך המוכר – קוראים לזה ליבה. אתם תקבעו מהי הליבה.

השר יצחק כהן:

לימוד תורה.

חיים אורון (מרצ):

אם רק לימוד תורה - - -

שר התעשייה, המסחר והתעסוקה אליהו ישי:

אתה משעשע את כולם - - -

חיים אורון (מרצ):

מה נשאר לי בחיים חוץ מלשעשע אותך. תודה רבה.

היו"ר קולט אביטל:

תודה, חבר הכנסת דוד אזולאי, אתה מוותר? חבר הכנסת ואסל טאהא, ואחריו - חבר הכנסת פרוש.

ואסל טאהא (בל"ד):

גברתי היושבת-ראש, חברי הכנסת, הגיע הזמן להפסיק את ההתייחסות הלא שוויונית כלפי התלמידים השונים במדינה. החינוך המוכר הלא רשמי חסך למדינה בניית כיתות לאורך כל הזמן. אני עד שבסקטור הערבי זה חסך בניית בתי-ספר שלמים, והממשלה ומשרד החינוך לא התייחסו. לכן, אדוני ראש הממשלה, הגיע הזמן להפסיק את ההתייחסות הלא שוויונית ולתקצב את החינוך המוכר שאינו רשמי, מפני שזה יועיל.

אני כראש רשות התביישתי כשפנו אלי מבתי-ספר ממוסדות מוכרים שאינם רשמיים. התביישתי לא לעזור ועזרתי כמיטב יכולתי. אי-אפשר להפלות בין תלמידים כראש רשות, כשר חינוך, כראש ממשלה. אי-אפשר. התלמידים הם התלמידים של כולנו והם צריכים לקבל תקצוב הולם שיאפשר להם ללמוד בצורה טובה.

לכן הצעת חוק זו ראויה ואני אתמוך בה.

היו"ר קולט אביטל:

תודה רבה. חבר הכנסת מאיר פרוש, בבקשה. אחריו – חבר הכנסת ריבלין.

מאיר פרוש (יהדות התורה):

גברתי היושבת-ראש, עמיתי חברי הכנסת, אני רוצה להודות לשר, הרב משולם נהרי, על פעילותו ועל הצעת החוק שמגיעה עתה לקריאה ראשונה. אני יודע וחברי יודעים על ההשקעה הרבה שהוא השקיע. בואו נקווה שזו התחלה שתביא אותנו לסוף טוב.

לפני דקות מספר נאמתי פה נאום אפוזיציוני תקיף, עד כדי כך שגם ראש הממשלה שאל אותי: עד כדי כך? בכזה נאום אפוזיציוני אתה מדבר נגד הממשלה, נגדי? מה שאמרת קודם אמרתי ביישוב הדעת וידעתי בדיוק מה שאני אומר. ובניגוד למה שאמרת קודם - אם כי אני לא חוזר בי ממה שאמרת קודם - אני רוצה להודות לראש הממשלה על כך שהוא נתן יד להובלת החוק, כפי שהוא מובא כרגע, כדי לתקן עיוות גדול ביחס כלפי ילדי ישראל. אני חושב שראש הממשלה בהיותו ראש עיר ידע את העיוותים, ידע את המצוקות, ידע איך הדברים האלה נולדים, ואם הוא נמצא בתפקיד הזה ויכול לעזור, ואולי לתפקיד הזה לבד הוא נשלח, הייתי אומר שגם זה מאוד מאוד חשוב. אני מבקש ממנו שימשיך הלאה ויתמיד.

אני רוצה לדבר על נושא אחר כאשר ראש הממשלה יושב פה. לפי ההנחיות שניתנו על-ידי משרד החינוך ומשרד הפנים, נותרו לתלמידים מחוץ לארץ שצריכים אשרת שהייה בארץ עוד שלושה ימים להסדיר את העניינים כדי שיהיו מוכרים בארץ וכדי שמשרד החינוך יוכל לתמוך בהם. אני פונה למשרד הפנים שיתגבר את הלשכות בכוח-אדם, כי מי שמגיע היום למשרד הפנים ודורש לקבל הארכה של אשרת שהייה, זה לוקח חודשים רבים. המשמעות של חודשים רבים היא שהכוללים והישיבות וכל אלה שנתמכים לא יקבלו את התקציב. לכן אני פונה מפה גם למשרד הפנים, ואם ראש הממשלה יכול לעזור בזה, אדרבה וADRבה.

היו"ר קולט אביטל:

אני מודה לך. חבר הכנסת ריבלין, בבקשה. אחרון הדוברים - חבר הכנסת גדעון סער.

ראובן ריבלין (הליכוד):

גברתי היושבת-ראש, כבוד ראש הממשלה, כבוד השרים, חברותי וחברי חברי הכנסת, תחילתה של הפרשה בפסק-דין של בית-המשפט העליון. אני מוכרח לומר לאחד ממורי ורבותי וקרוב משפחתי, השופט חשין, אחד מגדולי השופטים של ישראל, שלא הסכמתי אתו כאשר יצא מתחת ידו פסק-הדין, ובעיקר אותה טרזניה ומחאה שכביכול אותם מוסדות לא מוכרים או מוכרים שאינם רשמיים קיימים וניזונים מהתקציב הציבורי. כל ילד בישראל זכאי ורשאי לקבל חינוך חינם, ואין הבדל בין ילד לילד. כאשר הצלחנו למסד את החינוך העצמאי כדבר שמביא תורה וברכה, ופעמים רבות גם אוכל לילדי ישראל הנמצאים בבית מדרש של קטנים, לא הבנתי מדוע יצא הקצף של בית-המשפט העליון על אותם ילדים ומדוע יצאה גזירה שיכולה להיות בבחינת מכה שאין ממנה מרפא לעשרות ומאות אלפי ילדי ישראל.

אני מברך את הממשלה - ואני מבין שראש הממשלה הפעיל פה את משקל היתר שלו כדי לאזור אומץ ולחוקק את החוק הזה מטעם הממשלה. אני חושב שראוי שנתמוך בחוק זה, שכן חוק זה מבקש שלא להפלות בין ילד לילד בישראל, ללא הבדל דת, ללא הבדל עדה, ללא הבדל מין. הרי אלה הדברים שעולים בקנה אחד עם מחשבה אוניברסלית, ולא נורא אם במדינת ישראל תהיה מחשבה על היהודים, מה עוד שחבר הכנסת ואסל טאהא אומר שמדובר בילדי ישראל ולא רק בילדים כאלה או אחרים. צריך רק להיזהר שלא יקומו ויצוצו כפטריות מוסדות אשר ינסו לחקות מוסדות ראויים קיימים ובני-קיימא ויהפכו את העניין הזה לקרדום לחפור בו. תודה רבה.

היו"ר קולט אביטל:

תודה רבה. אחרון הדוברים - חבר הכנסת גדעון סער. לאחר מכן נעבור להצבעה.

גדעון סער (הליכוד):

אדוני היושב-ראש, כנסת נכבדה - - -

היו"ר קולט אביטל:

מה קרה לך? אני אדוני? מה קורה לי היום?

גדעון סער (הליכוד):

גברתי היושבת-ראש, אני מתנצל. הדבר רק מעיד על חוסר ריכוז מסוים.

מנחם בן-ששון (קדימה):

גברתי יושבת-ראש ועדת הנשים...

גדעון סער (הליכוד):

גברתי, אנחנו, בסיעת הליכוד, קיימנו היום דיון בהצעת החוק וקיבלנו החלטה לתמוך בהצעת החוק. יש לכך כמה טעמים: הטעם העיקרי הוא שאנחנו מאמינים בשוויון בין כל ילדי ישראל. הילדים שלנו אינם לומדים בזרמים שיושפעו מחקיקת החוק, אבל אנחנו מאמינים שצריך להיות שוויון בין כל ילדי ישראל. הסיבה השנייה היא שאנחנו אופוזיציה עניינית, ובכל דבר ודבר שעולה על הפרק אנחנו בוחנים את הנושא לגופו של דבר. כך עשינו היום לגבי שני נושאים שעולים השבוע, ובנושא זה קיבלנו החלטה סיעתית.

איני יודע מדוע החוק הובא השבוע לכנסת, אם זה בגלל ההסכם הקואליציוני או בגלל ההסכם הקואליציוני שמעוניינים לחתום. אדוני השר, אתה רואה שאפילו זה לא יכול להשפיע על שיקול דעתנו בדבר שאנחנו מאמינים שהוא צודק לגופו.

השר יצחק כהן:

נכון, נכון.

גדעון סער (הליכוד):

גם עניין זה, הרי אנחנו צריכים להיות כנים ופתוחים. בכל זאת הרי אנחנו יושבים פה בבניין, אנחנו זוכרים מתי הדבר הזה עלה לראשונה, אנחנו זוכרים את ההסכמים, וזה קצת התעכב. בכל זאת זה עורר אצלנו שאלות. אף-על-פי שיש עניין פוליטי, שמנו אותו בצד, קיבלנו החלטה וכך נצביע. תודה.

חיים אורון (מרצ):

אתה מוכן - - - או רק להסתפק.

היו"ר קולט אביטל:

אנחנו עוברים להצבעה על הצעת חוק חינוך ממלכתי (תיקון מס' 8) (השתתפות רשויות מקומיות בתמיכה במוסדות חינוך מוכרים לא רשמיים), התשס"ז-2007, בקריאה ראשונה. נא להצביע.

הצבעה מס' 7

בעד ההצעה להעביר את הצעת החוק לוועדה - 44

נגד - 1

נמנעים - אין

ההצעה להעביר את הצעת חוק חינוך ממלכתי (תיקון מס' 8) (השתתפות רשויות מקומיות בתמיכה במוסדות חינוך מוכרים לא רשמיים), התשס"ז-2007, לוועדת החינוך, התרבות והספורט נתקבלה.

היו"ר קולט אביטל:

בעד הצביעו 44, אחד התנגד, אין נמנעים. אני קובעת שהצעת חוק חינוך ממלכתי (תיקון מס' 8) (השתתפות רשויות מקומיות בתמיכה במוסדות חינוך מוכרים לא רשמיים), התשס"ז-2007, התקבלה בקריאה ראשונה והיא תעבור לדיון בוועדת החינוך לשם הכנתה לקריאה שנייה ולקריאה שלישית.

נוסיף את קולו של השר פרס, 45 בעד.